

meget bebyrdet ved, at Paragraphen falder bort.

Hvad § 4 angaaer, da skal jeg kun nævne et Punkt, idet jeg henstiller til den ærede Ministers Overveelse, om han ikke kan gaae ind derpaa. Den Art Candidater, som her er Spørgsmaal om, de, der skulle examineres i de Sag, som her er Tale om, ere for en stor Deel ubemidlede Folk, for hvem en Reise fra den Provinds, hvor de høre hjemme, Opholdet i Kjøbenhavn etc. i pecuniær Henseende er en ikke ringe Ting. Man bør derfor gjøre dem det saa let som muligt at tage Examen. Vilde det ikke kunne lade sig gjøre, at der blev nedsat Examenscommissiøner i dette Formaal saavel i Odense som i Viborg? I disse Byer kan der ikke savnes Midler dertil. Overalt, hvor vi have lærde Skoler, navnlig af de udvide, maa der være Midler nok tilstede til at kunne nedsette Examenscommissiøner; men selv om det skulde være nødvendigt, hvor en saadan Commissiøn nedsettes, at sende en Mand derhen paa det Offentliges Regning, saa er det langt billigere, at Staten bærer den dertil fornødne Udgift, end at man udelukker Candidaten eller bebyrder ham, for at han kan indstille sig for Examenscommissiønen, med en lang Reise og et kostbart Ophold i Kjøbenhavn.

Der er endnu een Ting, som jeg skal henstille til den ærede Ministers nærmere Overveelse, skøndt det gjerne kan være, at det er en reen administrativ Sag, og det er nemlig, om ikke Seminarielærerne aldeles burde holdes udenfor Examenscommissiønen. Man maa vel lægge Mærke til, at der derved kommer en industriel Concurrence frem; det er ligesom de Skomagere, der synes, at de have for lidt at bestille og derfor ikke ville have nogen ny Mester.

Kirke- og Underviisningsministeren: Den ærede Rigsdagsmand henstillede i Slutningen af sit Foredrag nogle Bemærkninger til min Overveelse, hvilken de ogsaa ganske sikkert skulle finde; men det forekommer mig, at der ogsaa var andre Puncter i hans Foredrag, som fortjene Overveelse. Jeg kan saaledes med Hensyn til den omhandlede § 3 ikke ganske dele den ærede Rigsdagsmands Ansuel-

ser. Han bemærkede nemlig, at Ministeriet og Rigsdagen altid havde staaet paa en god Fod med hinanden, saa at der ikke var nogen Banskfeligheid ved at opnaae det, der tilsigtes i denne Paragraph, naar det kom frem i den almindelige Form for Rigsdagen. Jeg har nu ikke nogen som helst Grund til at beklage mig personligt over den Fod, hvorpaa Rigsdagen har stillet sig ligeoverfor mig som Minister med Hensyn til de Forlangender, der have været gjorte fra Ministeriets Side, og jeg haaber ogsaa, at Fremtiden skal vise, at Ministeriet og Rigsdagen fremdeles kunne staae paa den samme gode Fod med hinanden. Imidlertid kan jeg dog ikke undertrykke en Tvivl om, at det dog nok kunde hændes sig, at der kunde vise sig Banskfeligheider, netop naar der fremkom et Forslag, som gik ud paa en Forhøielse af en Seminarielærers Gage, som den omhandlede, naar det ikke isorveien i Loven var udtalt, at Saadant kunde ventes. Dersom der ikke havde foreligget en saadan Bestemmelse i denne Paragraph, og, som Følge deraf, hele den Forhandling havde fundet Sted, som nu har fundet Sted, saa vilde jeg ansee det for meget tvivlsomt, om jeg, trods den bedste Lillid til Folkethinget, kunde ansætte en Mand paa Betingelse af, at han skulde have en forhøiet Gage, stolende paa, at man vilde give denne forhøiede Gage fra Rigsdagens Side, naar Sagen kom for. Jeg troer derfor, at der i den Henseende er gaaet en naturlig og simpel Vej ved § 3, uden at der i denne ligger nogen som helst Plan — det kan den ærede Rigsdagsmand være forvisset om, — som gaaer ud paa at opnaae et mere storartet Formaal end det, der ligefrem ligger i Paragraphen, nemlig Muligheden af at kunne faae ansat indtil 5 saadanne Seminarielærere, — der er jo 5 Seminarier, — med en noget forhøiet Gage; det er det yderste Formaal for den Bestemmelse. Meningen af denne Paragraph er altsaa at stille Sagen saaledes, at naar der i concrete Tilfælde skulde fremkomme en Opfordring fra Ministeriets Side til igienem Budgettet at indrømme en forhøiet Gage til en saadan Seminarielærer, at da Ministeriet kunde gaae ud fra, at man fra Rigsdagens Side ikke kunde møde det med den Indsigelse: